

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND
ÅRGANG 84 NR. 5

AUGUST 1999

*Bageste rk.: Mogens Herold, H. M. Jensen, S. O. Petersen, Sven Grüner.
Midterste rk.: Otto Mæhl, Gudmund Værge, Erling Engstrøm, Ove Leerbeck og Claus Vogel.
Forreste rk.: Mogens Beckmann, Eivind Fausø, Mogens Møller og - as the raisin in the hot dog end: Hans Thranow.*

Soransk Samfunds årsfest den 16. oktober 1999

Program:

- 17.15 Koncert i Sorø Kirke
- 18.00 Velkomst i Gule Sal - derefter middag -
herunder festtale v/ Piet van Deurs ('45)
- 21.00 Dans til kl. 00.30 til Finn Zieglers orkester
- 00.45 Baren lukker
- 01.00 Festen slutter

Påklædning: Smoking/mørkt tøj.

Pris for deltagelse: Kr. 290,- med flg. undtagelser:

Dimittender kr. 125,-

Juniorer og jubilarer (25-, 40-, 50-, 55-års etc.) kr. 185,- .

Ledsagere kr. 290,- (NB! Hver deltager må kun medbringe én ledsager).

OBS! Kontingent for 1999 skal være betalt.

Gamle soranere er i øvrigt velkomne til kun at deltage i dansen, pris kr. 75,-.

OBS! OBS! Adgangskort kan **IKKE** købes ved indgangen (*det er dog - i begrænset omfang - muligt at bestille adgangskort til afhentning*).

Tilmelding for såvel middags- som balgæster skal ske senest den 24. september 1999 ved indbetaling på giro 400-1710 til *Soransk Samfunds kasserer, Arne Krog, Ellehaven 9, 2950 Vedbæk*. Check kan evt. benyttes.

Ved overtegning vil datoen for indbetaling være afgørende. Adgangskort vil blive tilsendt knap en uge før årsfesten.

HUSK at anføre navn, adresse, medlemsnummer og evt. afgangår samt navn på ledsager - **klart og tydeligt**.

Igen benytter vi en lejlighed til at minde om indsamlingen til SORANERNES HUS. Når du indbetaler deltagerafgiften til årsfesten, beder vi dig samtidig betænke HUSET med et bidrag, som det nu passer til din økonomi. Skal du ikke til årsfest - eller er du måske ikke medlem af Soransk Samfund - er du lige velkommen til at yde en økonomisk håndsrækning. Alle bidrag - store og små - modtages med taknemmelighed.

Henning Molin, formand

Soransk kalender

2. september kl. 17.00, Allégade 10: Ekstraordinær generalforsamling. Efter spisningen taler Professor Ole Due om Euro-ret.

17. september på Sorø Golfklubs bane: Herlovianermatchen.

Begge arrangementer er tidligere udførligt omtalt i bladet.

7. oktober kl. 12.00: Frokost i Allégade 10.

16. oktober: Årsfest.

C.W. Tom Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORØNER-BLADET

AUGUST 1999 84. ÅRGANG NUMMER 5

Noget om ansvarlighed ...

Alle er ansvarlige for deres handlinger - eller det modsatte: fordi de ikke handlede! Når begrebet tages op her, er det fordi det måske kan være gavnligt at præcisere nogle elementer i bladdriften, som har behov for at blive pindet en smule ud.

Det er naturligvis redaktørens ansvar, at bladet kommer ud! Det er dog ikke redaktionens ansvar, at det ikke kommer ud til tiden, idet der her er flere led, som kan hænges ud.

Det er ej heller redaktørens ansvar, når der i et indlæg fra en navngiven læser bringes stof, som kan opfattes som kritisk over for navngivne personer. Hvad enten dette stof betragtes som historisk eller blot orienterende af indlæggets forfatter. Redaktøren kan dog søge at mildne karakteren af indlæggene, hvis det skønnes, at nogen trædes for nær, eller at det skønnes at være urigtigt. Hvis det drejer sig om en helt generel kritik (kostskoler har fanden skabt etc.) kan redaktøren mildne udtalelserne ved at bringe dem anonymt, men han har i så fald pådraget sig ansvarlighed for udtalelsen. Det kunne jo være, at redaktøren selv mener, at det eksempelvis udsagn er korrekt!

Det er derfor nødvendigt, at hvert indlæg

sluttes med en signatur, der tilkendegiver, hvem der står for indlægget. Her har der været en klar forsømmelse. Ofte kan det skyldes forglemmelse eller blot den klare mening, at denne her artikel i første person umuligt kan være begået af andre end redaktøren selv! (Alene sproget -.) Men de fleste gange er det bare og blot slendrian og sjusk!

Men det skyldes altså ikke, at nogen tror, de kan opgive ansvarligheden ved at optræde med lukket visir!

Bladets formål må som altid være - med Horats' ord - at gavne og fornøje!

Men redaktionen ser gerne, at mange flere vil skrive i bladet, og opfatter altså ikke den manglende strøm af indlæg som udtryk for en stiltiende accept af hverken stof eller billeder.

Red.

Dimissionstalen

Sorø Akademis Skole 1999

v/ Erling Kristensen, rektor

Kære venner!

Jeg kunne godt tænke mig at få jer til at forestille jer denne begivenhed skruet 100 år tilbage, altså til dimissionen fra Sorø Akademis Skole i 1899.

Højtideligheden foregik i Røde Sal. Dimittenderne var tolv alvorlige unge herrer (ingen damer) på jeres alder, men de så femten år ældre ud. Det kan I få bekræftet ved at se på billedet af holdet oppe på Blå Gang.

De tolv alvorlige herrer ville nok have undret sig, hvis nogen havde fortalt dem, at deres skoleform skulle blive en skole, som næsten halvdelen af deres oldebørns eller tipoldebørns generation (både piger og drenge, endda med overvægt af piger) gik i. At der kom tre gymnasieformer, og at det nu er den, der kaldes mellemskolen - en bro mellem grundskolen og videre uddannelse.

Ingen kunne vide, at det fire år efter - i 1903 - ville lykkes at gennemføre en reform af den gamle latinske, hvis grundstruktur og fagrække stort set har holdt sig lige siden og hvor undervisningens organisering ikke har ændret sig meget. Og med mellemskolen (som den hed) som var en del af 1903-reformen, blev der bygget bro mellem folkets skole og den højere almen-skole, som gymnasiet hed dengang. I den forbindelse kom der for resten piger i gymnasiet her på skolen som en af de første gymnasieskoler i landet.

Fra historie- og dansktimerne ved I, at der virkelig var tro på fremskridtet og udviklingen den gang i sidste halvdel af forrige århundrede.

Vi kan godt i dag have brug for lidt af vores olde- og tipoldeforældres robuste tillid til egne kræfter. Også selv om vores begreb om fremskridt er et andet.

Gymnasiet befinder sig aktuelt i en ledel-

sesmæssig og pædagogisk debat af samme styrke som den der foregik for 100 år siden. De forskellige synspunkter i den debat stammer fra forskellige faser i gymnasiets udvikling i dette århundrede fra dannelsesgymnasiet (som man kalder det og som holdt sig indtil 1960'erne) videre til faggymnasiet eller grengymnasiet og derfra til valgfagsgymnasiet, som I jo kender.

Dannelsesgymnasiet byggede på en dannelsestradition som gymnasiet havde fælles med de 1 til 5 % af en ungdomsårgang, det havde som elever, som stort set kom fra akademiske hjem. Ledelsesstilen både overordnet og i klasselokalet var båret af myndighed.

Da samfundet som helhed i løbet af 60'erne ændrede sig ved industrikulturens gennemslag, der satte vækstbegrebet som den afgørende værdi frem for det gamle samfunds kontinuitet, ændrede gymnasiet sig, og det markeredes ved skiftet fra dannelsesgymnasiet til gren- eller faggymnasiet og væksten i lærebogssystemer og i elevtal og som følge deraf i nye gymnasier. Fagernes indhold blev løbende diskuteret.

Lærerne blev ansvarlige for hver deres undervisning og med relativ stor frihed i det fagligt pædagogiske arbejde (man kalder det lærernes metodefrihed - nogle siger det er det samme som elevernes metodevalg). En flad struktur med lærerne som kerne, og det teknisk-administrative personale som støttefunktion. Det er en organisations- og ledelsesform, som stadig er en idealmode for mange (både lærere og rektorer). Den giver stor frihed til den enkelte, og det fælles begrænser sig til, hvad der kan diskuteres teknisk-administrativt ved ofte uinspirerende fællesmøder.

Faggymnasiets kultur er nemlig kendetegnet ved, at det, der er fælles, indskræn-

ker sig til, hvad man *kan*, hvad der lader sig gøre i forhold til bekendtgørelser o.s.v., og ikke til at diskutere fremtid, hvad man *vil*. *Fremtidsperspektivet involverer følelserne i de fælles diskussioner, nemlig hvad mister jeg og mit fag ved den valgte retning - og hvad vinder de andre.*

Det er det nuværende valggymnasiums situation og store udfordring.

Gymnasierne skal have en kultur. En kultur der bygger på tillid, hvor forskellige opgaver delegeres til grupper. Skal en sådan kultur virke, er det imidlertid nødvendigt at formulere nogle fælles værdier eller principper. Det vil møde modstand fra en traditionel lærerkultur fra faggymnasiets dage. Det kræver også at ledelsen synliggør vilkår og muligheder over for medarbejdere, så de selv kan tage beslutninger, og det kræver værdistyring gennem handlingsplaner og selvevalueringer, netop hvad vi har arbejdet med i flere år her på skolen.

Fælles værdier - det betyder i øvrigt ikke konsensus (eller enighed) på alle planer, som mange med god grund viger tilbage for, men tværtimod at man besinder sig på, hvilke værdier man rent faktisk allerede har og daglig praktiserer og bruger denne bevidsthed som fundament for en nyformulering af værdier for fremtiden.

Fælles værdier giver mulighed for løbende diskussion, mens man omvendt ikke kan diskutere kvalitet, når man ingen fælles værdier har. Rygning forbudte steder bliver lige så vigtigt et tema som skoleudvikling, eller måske endda vigtigere.

Hvor vil jeg hen med alt det her?

Gymnasiet er jo en succes. Er det ikke? Mange elever siger, at det er den bedste tid i deres liv, de har tilbragt der, en del siger ganske vist også, at undervisningen ofte er kedelig og i hvert fald ikke særlig inspirerende.

Elevernes glæde ved årene i gymnasiet skyldes nok tonen, som den er på gymnasierne og den måde, lærerne taler til eleverne på. Det skyldes mange gode kreative aktiviteter.

Ja, men det er ikke en succes, der er fremtidssikret.

Vi ved alle, at vi står over for store omvæltninger, som ser mindst lige så uoverskuelige ud som dem, der begyndte med industrialiseringen og vandringen til byerne. Kan vi mon være lige så heldige med de valg, vi træffer, som de var for hundrede år siden?

Undervisningsministeren her netop i Folketinget fået vedtaget et udviklingsprogram for ungdomsuddannelserne. Programmet skal løbe i ca. fire år, hvorefter det skal evalueres, og visionen med det er, at der skal tilbydes/sikres livslang uddannelse til alle i et videnssamfund, som forandrer sig så hurtigt, at alle hele tiden må være indstillet på at lære nyt. Det overordnede formål med den samlede indsats i udviklingsprogrammet er at få så vidt muligt alle unge til at begynde på en ungdomsuddannelse og at reducere frafaldet fra uddannelserne mest muligt.

Rektor overrækker C. C. Andersens store hæderslegat til Lasse Tamdrup.

Ministeren opfordrer alle inden for ungdomsuddannelserne til i dialog med ministeriet at bidrage til, at der med programmet sikres en fortsat udvikling af det samlede ungdomsuddannelsessystem.

Om et par måneder spiller ministeriet ud med en række indsatsområder, som man kan vælge at gå ind i.

Flere af de indsatsområder, som vi i vores arbejde med skoleudviklingen har besluttet at arbejde med, er netop områder, som ministeren også har omtalt. Det drejer sig selvfølgelig (havde jeg nær sagt) om IT-området, om elevansvarlighed og demokrati og udviklingsprojekter, hvor hele skolen involveres. Der bliver tale om projekter, der bl.a. indeholder lærerteam, tværfaglig undervisning, projektarbejde og nye principper for skemalægning, som giver større fleksibilitet og gør det muligt at forberede semesterundervisning, hvor enkelte fag kan koncentrere deres timer over kortere perioder. De blokdage, vi har forsøgt os med, har været forkløede forsøg med noget, som er kommet for at blive. Vi skal bare udnytte de årsnormer for lærerne, som i den seneste bekendtgørelse bliver indført fra skoleåret 2000/2001.

Det er rigtigt og meget spændende, at ministeren nu sætter et udviklingsprogram i gang på den måde, at det sker i en dialog med de mange interessenter, som jeg sagde før.

Hvad skal udviklingsprogrammet egentlig?

Ja, det skal som overordnet målsætning have, at ungdomsuddannelserne hver for sig og samlet skal udvikles således, at de tilgodeser de behov, der er i et samfund, der står over for store teknologiske og globale udfordringer og med den særlige målsætning, at 95 % af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse, og at 50 % skal gennemføre en videregående uddannelse.

Og for at realisere de mål er der for det almene gymnasium opstillet en række områder, som ministeriet finder, der er særlig behov for at øve en indsats på.

Jeg omtalte lige før nogle, som er sam-

menfaldende med, hvad vi selv her på skolen har besluttet at arbejde med. Ministeriet fremhæver også, at det er nødvendigt at fortsætte og udbygge forsøg og udviklingsarbejde med fagpakker på matematisk linie hvor matematik indgår med det formål at styrke forudsætninger og interessen for tekniske og naturvidenskabelige uddannelser.

Kvalitet er blevet et kodeord i den evalueringsmani, som har grebet de vestlige samfund i omgangen med deres uddannelse. Megen kritik mod skolen for ikke at prioritere elite højt nok er fremsat af folk, som enten ikke tænkte sig om, eller som havde blikket rettet mod samfund, hvis måde at tænke elite på har haft katastrofale konsekvenser i krisituationer. Frankrig har været nær social opløsning et par gange, USA har eliteuniversiteter - og voksende fattigdom og vold, Tyskland havde verdens fineste universiteter - og Hitler.

Jeg hørte engang en far med sit virke uden for gymnasieskolen, men med et barn i gymnasiet, spørge:

“Hvorfor bliver I ved med at læse gamle tekster? Hvad skal vi med Grundtvig? Vi lever på tærsklen til et nyt årtusinde, og I bliver ved med at snakke om gamle dage. Og ærlig talt, hvorfor slæbe børnene gennem det gamle Rom, når de ikke engang ved, hvad der sker i Kosovo”. Han klagede også over gymnasieskolens IT-politik, dens arbejde med nye elektroniske medier.

Han har selvfølgelig ret i, at aktuel politik og informationsteknologi er væsentlige emner, men det gør det ikke nødvendigvis til et hovedanliggende for skolen. Mange mennesker har spildt megen tid på at høre profeter kræve avanceret udstyr i stedet for grundlæggende kundskaber. Det første forældes, det sidste har varig værdi som basis, ikke som facit.

Det er vigtigt også i det fremtidige almene gymnasium at fastholde en forestilling om almindannelse. Ellers er det ikke muligt at bevare det fælles politiske rum, som hedder demokratiet.

Det afgørende er ikke, om fagene læses hver for sig eller på tværs, men om de medvirker til en sådan kvalificering.

Jeg begyndte denne tale til jer kære studenter med at minde om, at den skole, I nu forlader, bygger på den store reform fra 1903. Vi kan forvente en ny omfattende reform af hele ungdomsuddannelsesområdet omkring 2003. I disse dage omtales traditionen tro de naturvidenskabelige fag som fag, der har tabt ved, at gymnasiet er blevet det, kritikerne kalder en masseuddannelse. Aldrig har så mange lært matematik på så højt niveau, men de bedste lærer i øjeblikket for lidt - ingen tvivl om det. Det må en kommende reform rette op på. Derfor er det rigtigt, at udviklingsprogrammet får styrkelse af de naturvidenskabelige fag som et særligt indsatsområde.

Jeg har lyst til lige at læse nogle synspunkter op fra et speciale, der er skrevet af en matematik-studerende på Institut for Matematik og Datalogi i 1993, og som omtaler holdningen til matematik i gymnasiet fra halvtredserne til halvfemserne. Han skriver:

“Matematikken fik en stor plads i skolen i begyndelsen af perioden ...

Skolen/lærerkorpset ... havde næppe ... de bedste muligheder ... lærebøgerne var for en stor del “videnskabelige” ... efterhånden anbefalede ministeriet lidt lettere lærebøger ... og matematik ... blev kraftigt beskåret.

Matematikundervisningen blev ... samtidig mindre koncentreret om det formelle til fordel for det anskuelige ... ikke mindst i form af opgaveregning.

... folk, som især i halvfemserne begyndte at reagere mod nedprioriteringen af det strengt logiske og kræve en klar logisk udvikling af de matematiske sætninger ud fra klare præmisser.

Med den pædagogiske udvikling siden halvtredserne og tresserne er der dog også en holdning for, at eleverne ikke skal bebyrdes med teoretiske problemer og detaljer, som de ikke forstår.”

En konsekvens af disse brydninger så man med den store gymnasireform tre år

efter århundredskiftet, vil jeg hævde. Tror I, at jeg forsøger mig med at være synsk?

Det, jeg har citeret her, er fra et speciale, som hedder *Matematikken i den lærde skole i 1800-tallets sidste halvdel*.

Disse synspunkter og brydninger var altså gældende for ca. 100 år siden, og hvis de genkendes i dag 100 år senere, kan vi måske trøste os med, at år 2003 ligger mindre end ti år væk igen.

Lad os vende tilbage til de tolv alvorlige herrer, hvoraf den ene, kan jeg fortælle jer, er ansvarlig for den store socialreform i 30'erne. Jeg tror, I alle ved, at det er K. K. Steincke. Jeg ved ikke, om I alle er klar over, at han var gl. soraner. Det var han altså og altså en af de tolv studenter årgang 1899.

Steincke skrev i sine erindringer “Fra nul til tres” i afsnittet om hans tid på Sorø Akademi i 90'erne følgende:

“Men *hvorledes* havde man det selv og med sig selv. Var man tilfreds, som man her levede under forholdsvis frie, rolige og betryggende forhold? Nej, jeg var i hvert fald ikke tilfreds, hverken med tilværelsen, med omgivelserne eller med mig selv. Nu siger Søren Kierkegaard nok, at “tilfreds, aldeles, absolut og i alle måder tilfreds bliver man aldrig, og uden at være nogenlunde tilfreds er det ikke umagen værd, så er det bedre at være aldeles utilfreds”. Men det var dog hverken kendskab til denne maksime, eller fordi jeg hørte til den type, som blot er i opposition for oppositionens skyld, at jeg ikke følte mig tilfreds, og salonradikalismen har altid ligget mig fjernt. Jeg var nok utilfreds, også i reglen i opposition, men bagved lå en mere og mere levende forståelse af, hvor megen uretfærdighed der omgav en, hvor tåbeligt samfundet var indrettet, og hvor fuldkommen ligeglade alle tilsyneladende lod dagene glide, følgende traditionen, netop på Sorø Akademi, der dog i kraft af sin særlige stilling og i sine rige midler skulle gå i spidsen og styrke den unge idealist i hans søgen. Men det var, som om man på dette sted lod verden være verden, politik politik og samfund sam-

fund, som om man sagde som Goethes Faust:

*“Den mening, Nabo, kan jeg ganske dele,
for mig må alting gerne sammen ramle;
med største ro betragter jeg det hele,
når blot hos os det bliver ved det gamle.”*

Kære Venner!

En ting er jeg sikker på - helt og aldeles sikker på - at ingen af jer vil hævde, at vi her på skolen har ladet tiden stå stille.

Vi er tværtimod her overbevist om, at vi har en forpligtelse - ikke mindst på dette sted - til at yde en aktiv og offensiv indsats for at prøve at hjælpe udviklingen i den retning, vi ønsker, den skal gå.

Det kan være, at der vokser noget nyt frem af sig selv, men jeg tror nu altså, at det klogeste er - ligesom ved 1903-reformen - at prøve at hjælpe udviklingen i den retning, vi ønsker, den skal gå.

Kære studenter!

Jeg vil her til sidst nok en gang ønske jer hjertelig tillykke med jeres eksamen - held og lykke med jeres videre tilværelse, tak for jeres indsats for, at tiden ikke får lov at stå stille her.

Og så husk: *Aldrig færdig - altid på vej.* Det håber jeg blandt meget andet, at I har lært betydningen af her på skolen.

Kære nye gammelsoranere!

Ja, kære gammelsoranere af alle årgange, ikke mindst selvfølgelig også jer, der er mødt frem for at fejre et rundt jubilæum i dag. Og kære rektor, lærere, familie og venner: blandt de lejligheder, jeg som formand for Soransk Samfund får til at henvende mig ikke alene til Samfundets medlemmer, men også til deres bagland, er denne dag vel langt den fornemste. Ingen tvivl derom!

Tænk, at kunne byde velkommen til hele 136 gammelsoranere af den nye årgang 1999 - kan nogen formand ønske sig noget bedre? Og så ovenikøbet i overværelse af så mange forgængere, hvis vedholdenhed

illustrerer noget af det, vi også får med på livets vej her fra vor gamle skole.

I bliver nu den sidste årgang med præfixet 19-. I, som fra denne dimissionsdag er med i vort Soranske Samfund. Livslangt eller til I måtte finde behov for en pause. Aktivt eller blot for at bevare en tilknytning til det, som fra i dag er jeres fortid.

Årgangspræfixet 19- deler I med alle nulevende medlemmer af Samfundet. Det vil jeg gerne understrege, for det fortæller noget om, at vi lever i en fælles nutid, selvom medlemskredsen spænder over et vidt åremål.

Men at Samfundets biografier over tidligere elever tillige rummer præfixerne 15-, 16-, 17- og 18-, viser også noget af det, som binder os til dette sted. Og en nærlæsning af dem for resten også, hvad det kan føre til!

Nu bliver I bindeleddet til alle dem, som

Lasse Tamdrup taler for sine kammerater.

skal sætte et 2-tal forrest i årgangsbetegnelsen. Tænk engang på, hvor mange flere det vil blive. Fornem et øjeblik historiens vin-gesus.

Og lad os så komme ned på jorden igen. For i dag er det jer, jeg byder velkommen til. Til det netværk, hvor den soranske identitet, ingen af os mere kan løbe fra, kan fastholdes under den videre færd gennem livet.

Velkomne, som sagt, i Soransk Samfund!

Det er nu jeres ret - og pligt ville jeg gerne tilføje - at sikre, at vort soranske netværk til enhver tid afspejler den soranske nutid og ikke blot en nær eller fjern fortid. Det bliver jer, som skal sikre, at det kan ske, både her og nu, og når nye årgange kommer med.

Samfundets bestyrelse fokuserer i disse år på, at skolens nutidige virke er samlet om uddannelse i de første voksne ungdomsår. Med et kvindeligt islæt, som er i pagt med den hverdag, vi i dag lever i. Og med en tilknytning til det nære opland, som har skabt helt nye perspektiver for sam-hørighed.

Så selv om tidens mølle maler langsomt og mange ældre gammelsoranere derfor lever med minder fra både barndoms- og ungdomsår i Sor - hvilket ingensinde glemmes i Samfundets bestyrelse - så søger vi målbevidst at åbne for skolen af i dag ved stadig at øge indsatsen blandt og for de nye årgange.

Kontakt til skoleårenes venner fastholdes ved møder, stævner og fester. På skolen, i hovedstaden, på Fyn og ovre hos jyderne.

Traditionelle sammenkomster, sports-kampe og fester, som kan give kontakt også til soranere af andre årgange. Giv ny viden og skabe nye venskaber i det lange spand af år, hvor aldersforskelle er udvisket.

At skabe et tilholdssted, som - ikke mindst under de første voksenårs søgen - kunne være udgangspunkt for fællesskaber, som fremtiden kan bygges på, det har været en af idéerne bag tanken om at rejse et "Soranes Hus" i hovedstaden. En anden er at give bedre boligmuligheder til gam-melsoranere under uddannelse. Ikke i et

fortsat kostskolemiljø, men sammen med udvekslingsstuderende fra nære og fjerne lande. Et hus med en international horisont, som kan medvirke til den forståelse af lig-heder og forskelles værdi for en fredelig fremtid.

"Soranes Hus" er tæt på nu, det tror vi alle. Men det er rigtigst af mig også her i dag at understrege, at uden endnu en øko-nomisk kraftanstrengelse kan det blive svært at få enderne til at nå sammen.

Vi skal have helt fast bund under fø-derne, før vi kan gå i gang! Derfor retter jeg i dag en ny opfordring direkte til jeres for-ældre og vort soranske bagland: hjælp jeres unge til at få "eget hus" - støt opførelsen.

Vore nye - og såmænd også vore ældre medlemmer - minder jeg om, at jeres år-gangs- og klasserepræsentanter alle er med i "SORANERNETVÆRKET" - derfra kan initi-ativer til årgangens sammenkomster ud-springe - men husk, at det kan også komme fra dig! Eventuelt støttet fra "SORANER-basen", hvor alle faktuelle oplysninger fin-des.

Samt om, at "SORANERbladet" hver måned prøver at være aktuelt og vedkom-mende - synes du, at det virker for støvet eller det modsatte, så glæd redaktøren, grib pennen og skriv det, der mangler.

Hvis du da ikke hellere vil gå lige på og hårdt i "SORANERNettet", vor hjemmeside, redigeret og betjent ikke mindst af de nyeste årgange!

Til sidst er det mit traditionelle privilegi-um som Samfundets formand at kunne hædre årets student, den, der har nået årets bedste eksamensresultat, med den store So-røbog, det klassiske værk om stedet.

Jeg beder derfor *Lasse Tamdrup* om at komme herop og modtage værket - sjæl-dent er det, så det er kun til låns: ad åre må det gives tilbage til Soransk Samfund, så hædringstraditionen kan fortsættes - men læs bare i det forinden!

Tillykke med huen: 11,0 er et flot resul-tat.

Og så på gensyn allesammen - vi ses vel til alle efterårets begivenheder?

Henning Molin, S 46

Takketalen ved dimissionen den 18. juni 1999

Lasse Tamdrup udtalte:

Lad mig indledningsvis takke Soransk Samfund varmt for modtagelsen af den store Sorø-bog, der - selvom den "kun" er til låns - alligevel vil indtage en dominerende plads i min bogsamling!

Lad mig dernæst bringe en tak til skolen og dens lærere for 3 gode og lærerige år fagligt såvel som socialt.

Det er en ære at få lov til at tale på elevernes vegne, især da fordi vi er det sidste studenterhold i dette årtusind fra SAS.

Årtusindskiftet sætter stedets traditioner i relief. Traditioner som Vandbal, Kongebal og Bulesold, der alle står som manifestationer af - og fortsat vil være det - fortiden i nutiden på gymnasiet i fremtiden!

De tre år på skolen vil være givtige at se tilbage på, og ofte vil vi tænke på Grundtvigs ord om at lære for livet og ikke for skolen -.

Fremtiden tegner sig uægtelig lys for os, de sidste studenter inden årtusindskiftet: vores arbejdskraft og virke vil være eftertragtet på uddannelserne og i erhvervslivet. De tre år i Sorø har forhåbentlig gjort os mere sikre på vort fremtidsvalg, hvad enten vi vil studere videre eller en tur ud at se mere end Dannevang.

Uanset valg, så har vi nu artiumsbeviset!

Jeg vil ønske jer alle en god sommerferie og held og lykke i jeres kommende tilværelse og husk:

*"At bryde af og rejse bort,
kan være svært og falde hårdt,
men det er livets krav til dem,
der holder af at komme hjem!"*

Tak for tålmodigheden og atter: Tillykke med huen!!

Studenter 1949

Årgangen fejrede 50 års jubilæum på selve dagen den 18. juni.

Af 41 mulige mødtes vi 24 + ledsagere i kirken til overværelse af dimissionen. Desværre havde 4 måttet melde afbud p.g.a. sygdom. Ved hjælp fra Soransk Samfund og ihærdig eftersøgning iøvrigt var det lykkedes at få kontakt med ALLE mulige, så ingen blev forbigået.

Gensynsglæden var stor. Det kneb lidt med at genkende *Estrup*, som vi ikke har set siden han forlod landet i 1956! Lektor *Steen Jensen* viste os rundt på skolen, hvor ikke mindst de nye lokaler i Avlsgården og de restaurerede sale i bel-etagen på hovedbygningen vakte beundring.

Herefter var vi på en luftig sejltur med frokost på søen. Om aftenen fortsatte festen på Sorø Storkro, hvor *Ranvig* var med. Middag med sang og dans til ud på natten. Bortset fra lancieren var dagen vellykket med megen snak om skoletiden og årene derefter, og der udtryktes ønske om at ses igen om 5 år.

Der indsamledes et beløb til det nye byggeri af Soranernes Hus, som alle fandt påskønnelsesværdigt - 2.286,40 kr. kom ind.

Henning Nielsen.

Billedtekst studenter 49

Forreste rk.: Fritsche Paaske, Aase Kargaard, Olaf Teusch, Kirsten Larsen, Torben Christensen, Erik Gammeltoft.

2. rk.: Ole Due, Henning Nielsen, Jens Villum, Per Jan Estrup, Svend Gram Jensen, Hans Jørgen Jensen, Per Knudsen.

Bagest: Poul Mendrup, Harald Understrup, Bertel Møller, Jørgen Bojesen, Harald Hansen, Poul Rasmussen, Birger Seistrup, Jørgen Kragh Knudsen og Benni Nerstrøm.

Kristian Erlandsen og Henrik Højmark havde på forunderlig vis absenteret sig fra gruppen, men bringes på et separat billede for fuldstændighedens skyld!

Studenterårgang 1939

Min studenterårgang måtte i juni måned konstatere, at der var gået 60 år siden vi brændte den sorte kasket på bålet på Rævebakken, da vi som en af de første årgange blev jaget bort fra DSB's jernbanespor på overskæringsaftenen! Formeret i fakkeltog drog vi tilbage til Trekanten, hvor vi som påkrævet med høj røst foredrog bl. a. "Jeg veed et sted".

Herefter begyndte som bekendt den alvorligere del af festen, inden den hvide hue kunne beklæde vore dengang smukke parrykker.

Hele studenterholdet talte 42, hvoraf endnu 18 er i live. Fjern adresse og helbredsproblemer forhindrede dog 5 i at komme til stede.

Vi hører til de årgange, hvor der har været sammenhold gennem hele vores senere tilværelse, idet vi hvert femte år har sat hinanden stævne i Sorø - i det sidste årti endog hvert andet eller tredje år. Tres års jubilæet førte til en fornyelse, idet vi havde taget vore piger med! Hertil kom, at vi dagen før dimissionen, som nu har erstattet translokationen, var inviteret til frokost i en af Stiftelsens ejendomme i Sorø, som beboes af vor gamle skolekammerat Sven Grüner og hans hustru. En del af året udskifter de dog deres Sorøadresse med Afrika!

Årgang 39 blev betragtet som meget rare omend ikke særlig kloge. Det var ihvertfald den besked, Ole Gad gav matematikerne! Når man ser på, hvordan det er gået årgangen i livet, har det nu nok ikke været så tåset endda!

Hans Thranow.

(Se foto på forsiden).

Nyt om navne

- *Niels Erik Løgstrup* (R 49) fik i foråret ved sin afsked fra posten som direktør for sammenslutningen Veko en flot gave, idet han udnævntes til årets Vesterbroer. Ud over et maleri fulgte 10.000 kr. med hæderen. Pengene gav modtageren videre til Vesterbro Ungdomsgård.
- Den højt anskrevne og ærefulde A.N. Richards pris, som hvert tredje år uddeles af Det Internationale Nyreforskningsselskab, blev i år tildelt professor emer. *Hans H. Ussing* (S 29). Ussing fik prisen for sit opfindsomme og stædige arbejde gennem mange år med stoftransporten i cellemembraner.

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11 . 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen
Sorø Akademi

Telf. 57 82 01 35

SORØ UDS STILLINGEN

De lokale kulturelle indslag bliver mange, idet næsten alle, som vi har henvendt os til, har været særdeles positive - og udover kor og musikskoler har bl.a. Akademiets Big Band, Akademiets orkester, Henriette Lykke, SKAB, Harmonikabanden, Brobyspille mændene, Østerledvogterne, Jazzventilerne, lyrikeren Leif Nielsen og forfatteren Jesper Wamsler lovet at stille op.

25. - 26. SEPTEMBER 1999
I SORØHALLEN

En kulturel begivenhed for Sorø og omegn

Kegleturneringen den 3. juni 1999

Et lille dusin havde indfundet sig til kampen om æren - vi har ikke fået en pokal fat endnu, men det kommer nok, når nu Herlufsholm har vundet den individuelle konkurrence 3 gange!! Det er så kun en ringe trøst, at vi lige klarer at vinde holdkonkurrencen.

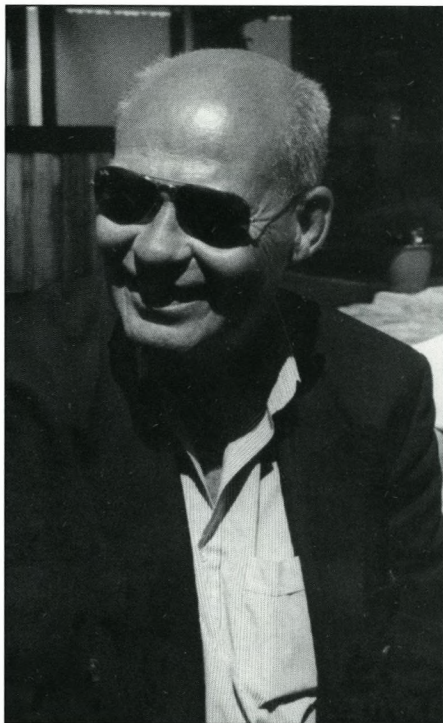
I år var der længe dødt løb mellem *Cindie Jermin* (H 93) og *Philip Kiesow* (S 97), men i det afgørende kast tog Cindie alle ni og kom på den måde et point over Philip, der som sidste år måtte se sig henvist til andenpladsen, der dog også gav et par gevinstflasker.

Det er ellers ganske hyggeligt og rart, men det er spørgsmålet, om det skal være på et andet tidspunkt, hvis vi skal have flere med.

Red.

Knud Hauerslev (R 23) svang armen og fik dermed bevist, at han har prøvet det før - og at han bestemt ikke har været dårlig til at spille kegler!!

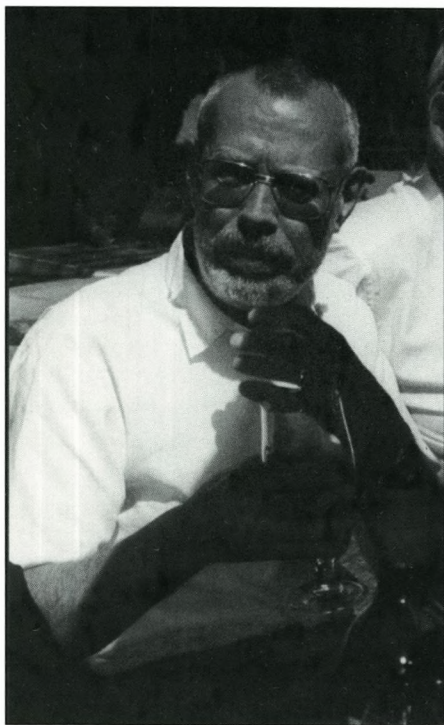
Finn Clausen (S 54) som gav guldnålen tilbage til foreningen. Nålen fik hans far, Svend Clausen (S 25) for sit store arbejde for Soransk Samfund.

Soranske penne

Knud Holst Andersen: Direktørens Dagbog, 2 bind, 900 sider, Aschehoug.

Det er forunderligt med den Knud! For 10 år siden skrev han bogen om sin skævejede familie. Her kom han blandt andet ind på sin egen afstamning, hvor han ikke skjulte, at han var født med en sølvske i munden! Ligeledes havde han nogle smukke beskrivelser af sit hjem og navnlig far, så jeg troede egentlig, at der hermed var ristet en rune over familien. Men nej, Knud har omhyggeligt gemt sin fars dagbøger - 6000 sider - i en gammel læderkuffert, som han iøvrigt fik til sin konfirmation af en onkel,

faderens lillebror. Og disse mange sider har han nu gennemlæst og sigtet og vendt, og det er dette prægtige to-bindsværk, som er kommet ud af det. Prægtig, fordi det både er et tidshistorisk dokument, industrihistorie, samtidsorientering og ikke mindst et meget personligt billede af en familie, hvor den sande linie var husbond, frue, pige, dreng, som Vilh. Andersen udtrykker det i "Maskerade". Hvorfor er dette værk så stærkt? Fordi det fortæller en historie om gamle dage, der bliver til nye på umærkelig, men uomgængelig vis. Direktøren, Knuds far, begynder sin løbebane efter sin uddannelse til civilingeniør som leder af en plantage i Vestindien. Herfra drager han hjem i 1917 (efter salget af samme øer) til en stilling som teknisk direktør for sojakagefabrikken på Islands Brygge. Den gang ikke alene ØKs, men hele Danmarks industrielle flagskib. Her er han ikke alene leder i ordets bogstaveligste forstand, men også

pater familias på en måde, som vi ikke mere ser i dag, men som vi læser om, når vi læser litteratur fra gamle dages industrivirksomheder, en tid hvor det at være direktør var meget andet end blot at fordele det lede arbejde. Således må direktøren ofte træde til, når ansatte er kommet i vanskeligheder på den ene eller anden måde. Og han gør det med fast og ikke mindst kærlig hånd. Man aner hans opfattelse af lederjobbet.

Dagbøgerne går fra 1931 til 1951, hvor direktøren må se sig afskediget, fordi de unge løver i selskabet bider ham i haserne. Og det er ikke fordi de er dygtigere eller bedre, tværtimod. De er blot yngre. -

Dagbøgerne beskriver en periode i den danske industrihistories udvikling, hvor det kun kunne gå frem - teknologisk. Omkostninger som forurening o.l. stikker nok hovedet frem i form af en avanceret fabriksinspektør, der dog overspiller, således at hans indsats opfattes som bureaukratisk permittegrøn og magtbrynde i stedet for en dialogskabende og dermed frugtbringende samtale om tingene, som kunne have ledet til en forståelse og dermed et samarbejde, som i tide kunne have forhindret de ulykker, som sojakagen vitterlig forvoldte, og som siden ledte til fabrikkens fuldstændige lukning i 1993 (er der noget så skønt som et bakspejl?).

Direktørens måde at klare kriser på er forbilledlig. Verdenskrigens udbrud og dens delvise forhindring af normal fabriksdrift er ikke den katastrofe, som man ville have forestillet sig. Eller var de bare bedre til det den gang? Beskrivelsen af forholdet til gamle tyske kunder fra oliefabrikker i det germanske rige er det rene guf.

Privatlivet - hvordan direktøren fik sig en kone (som blev mor til først Knuds søster, senere ham selv), skal man læse. Det er nænsomt, men garanteret sandfærdigt behandlet. Beskrivelsen af dagligdagen, måltiderne, fester, venner, alt udgør det et historisk dokument, der er guld værd for historisk interesserede, fordi det tillader os at bedømme ud fra tiden og ikke ud fra vor tids etiske og absolutte forestillinger, der så

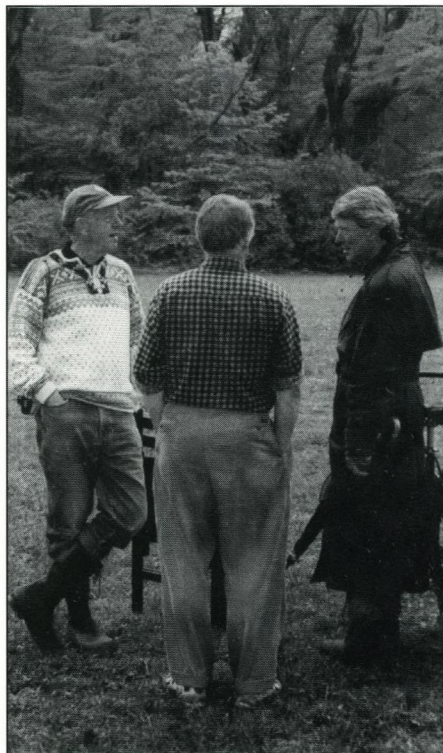
ofte fordrejer og derved mistolker den forgangne tid.

En anden læser sagde til mig, at han aldrig havde læst et værk, hvor de åd så mange dueunger, som man gjorde her! Jeg vil tilføje: Ja, men de drak champagne til!

Et yderst læseværdigt værk som kun kan få min fulde anbefaling.

At anmelde sådant et værk er en stor glæde.

Red.

De tvende formænd, Henning Molin (S 46) og Thomas Jermiin (H 59) i samtale med årets vinder, Erik Krogh Lauritzen (S 62) (Laffe).

Mere om Sorø apotek

For et par numre siden skrev vi om Joachim Bursor og hans bevilling til at drive apotek i Sorø. En ældre apoteker har sendt os et brev med en meget detaljeret gennemgang af Sorø Apoteks historie, som han har bedt redaktionen "skære til og navnlig ned", så der kan komme korte og relevante oplysninger frem. Det gør vi hjertens gerne!

Det første apotek i Sorø udstedtes der bevilling til den 20. marts 1606 til den daværende forstander for Sorø Skole og gods, dr. med. Anders Christensen. Han overlevede dog kun sin bevilling med et halvt år, hvorefter den bortfaldt.

Hele 25 år gik, førend der udstedtes nyt privilegium, nemlig den 18. januar 1631, hvor bevillingen tildeltes Joachim Bursor. Ved hans død gik det til hans bror, og fra denne til brorsønnen Johannes, der flyttede hele herligheden til Slagelse, hvor det fik navnet "Svanepotheket". Sorø var nu uden apotek i henved 75 år. Først i 1748 blev der givet bevilling til Christian Ludvig Martini, helt nøjagtigt den 22. marts.

Oplysningerne findes i De Danske Apotekers Historie, hvor der ligeledes berettes om Joachim Bursorers herbarium, der jo nu befinder sig i Uppsala, og som vi tidligere har berettet om.

70 års jubilærer

Realister 1929: To var mødt op i kirken, *Linnemann-Schmidt* og *Hans Birk*, begge bosiddende i Sorø, hvor Birk i sin tid drev "Kontanten". Linnemann-Schmidt er jo kendt for sine utrolig gode skulpturer, bl.a. busten af *Arne Østergaard*, der står på Røde Gang i bel-etagen.

Batøktturneringen Kristi Himmelfartsdag 1999

Denne udviklede sig som dagen skred frem til en gyser!! For det første vejret: hundekoldt og med byger, der kom i lige så hurtigt tempo som snapsene ved soranerfrokosterne, men som i modsætning til disse ik-

ke var af begrænset volumen, men snarere tværtimod forekom som havstrømme, der kastedes ned over de fremmødte! Disse var utroligt nok talrige: der kom over 50! Herlovianerne havde i år medbragt en sejrsvilje, som vi ikke mindes at have set før: strækkende sig fra psykisk vold til total overbærenhed ville bedre folk end soranerne nok være gået fra koncepterne og have givet op! Og så har de kvinder og børn med -. Men tilsyneladende husker vore kombattanter, at den der står ene står stærkt, thi sjældent ser man så fattet beslutsomhed som den, vore kæmper udviste efter den indledende runde, hvor de stort set fejede os og vore gode kæppe af banen! Det er sejt at vende modgang til noget, som rimer på sejr, men her blev vi vidne til, hvordan man bygger sig op fra bunden og til sidst bliver uovervindelig! I finalen oplevede vi endnu brug af psykisk tortur, idet herlovianerne helt åbenlyst (og meget højt) diskuterede, hvor pokalen skulle stå efter sejren!! 10 minutter efter lå deres forhåbninger i mudderet, mens Laffe og Chr. Eifer gjorde lyst i fæppenes skov! Men de tog det flot, det skal siges. Over det hele svævede hele den græske mytologi med Hybris og Nemesis i spidsen! Og så regnede det igen -.

Næste år falder kampdagen på årets første sommerdag, 1. juni. Tag nu din kalender frem, sæt kryds ved dagen OG RING ALLEREDE NU til vennerne! Det kan blive en stor udflugtsdag, så tag kvinder og ikke mindst børnene med! I aner ikke, hvor det fremmer en god dag, når man har nogen med til at åbne øllerne og andre til at samle de tomme flasker op! Og så er de af plast næste år!

Red.

Billedtekster til batøk side 105

Den detroniserede mester Mogens Skovgaard overrækker pokalen til efterfølgeren Erik Krovg Lauritzen (S 62) med nummer to Chr. Eifer (S 61) til højre. Forrest anes Trier Skakke (S 44). Bagest ses fra venstre fmd. Henning Molin (S 46) og Plet (H 75), Peter Michael Bjerglund (H 75) og Tom Stedig Jessen (H 74).

Batøk.

Jubilarer

Realister 1949, på billedet mangler *Per Grunth*, der bogstavelig talt løb akademi-grunden rundt flere gange for at hitte de to på billedet: *Kello Nielsen* og *Geert Nordquist*. Grunth bor i Østrig - han var med hele familien på vej til Danmark efter mange års arbejde ved FN's Økonomisektion. Under et kort ophold i Wien forelskede familien sig håbløst i Østrig, og beslutningen var kort, man købte pensionistboligen her i omegnen af Wien, og så er den historie ikke længere!

Kello var i sin tid et meget alsidigt sportstalent - jeg mindes at have spillet cricket med ham i både Køge og Korsør med Freja. Det forhindrede ham dog ikke i at være en aggressiv centrehalf i utallige gl.soranerampe! Han tog lige et fynsmesterskab i badminton i 57, og mon han ikke figurerer på et eller andet old boys-hold i det sydsjællandske? - *Geert Nordquist* havde regnet med at se *Hans Rasmusen*, men han hittede vi heller ikke -.

Nu er der endnu flere plus'er i Zingiberin

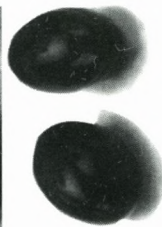
NYHED

STÆRK

HURTIG

ZINGIBERIN PLUS

Zingiberin PLUS, et kompleks af aktive stoffer fra to ingefærarter - helt specielt i sammensætning og kvalitet. De grønne kapsler er fyldt med dynamik. Zingiberin PLUS er endnu mere aktiv end nogensinde. Samtidig er du sikret samme mængde af de aktive stoffer - hver gang.

Zingiberin PLUS
fås på apoteket,
hos Måtas og
i helsekostforretninger

Produceret i Danmark under farmaceutisk kontrol • Standardiseret ekstrakt • Patenteret

Runde fødselsdage september 1999

- Pastor Olav K. Lilleør (f. 39, S 59), Holmevej 36, 2830 Virum.
- Overlærer Ole Vinther (f. 49, S 69), Hasselhaven 60, 8520 Lystrup.
- Ernæringskonsulent Hans Jakob Soer (f. 19, R 37), Mørkhøjvej 284, 2730 Herlev.
- Michael Vonsild (f. 49, S 68), Jyllinge-parken 130, 4040 Jyllinge.
- Niels Arup Fischer (f. 39, R 56), Otto Mønstedts Gade 1, 2., th., 1571 Københavns V.
- Major Knud Otto Gamst-Pedersen (f. 19, A 39), SKA: Samsøvej 100, 4600 Køge.
- Skovchef Søren Frederik Pierre Kabell (f. 49, S 68), Tryggsborg, S-310 83, Unnaryd, Sverige.
- Kolonnehof Niels B. Hansen (f. 29, S 48), Selsvej 3, 3400 Hillerød.
- Fhv. repræsentant Niels Aage Thim Jordan (f. 19, R 37), P.O.Boks 1594, Bulawayo, Zimbabwe, Afrika.
- Bibliotekar Ellen Berg f. Krarup (f. 14, S 33), Augustenborggade 25 G, 6., tv., 8000 Århus C.
- Læge Olaf Einarson (f. 39, S 60), Dalvej 2 c, 8362 Hørning.
- Børnehaveklasseleder Bente Jæger f. Rasmussen (f. 49, S 69), Dybendalvej 1, 4190 Munke Bjergby.
- Jørgen Borum (f. 14, R 30), Stavga-landsgate 3, N-4250 Kopervik, Norge.
- Fhv. Bankfuldmægtig Carlo W. David- sen (f. 14, R 31). SKA: Azaleavej 11, 2000 Frederiksberg.
- Speciallæge Eskil E. Hohwy (f. 39, S 58), Stensballe Strandvej 33, 8700 Horsens.
- Gårdejer Erik Geert Olsen (f. 29, M 45), SKA: Møllegaard, Klovbyvej 12, 4400 Kalundborg.
- Lene Bruun (f. 49, S 68), adressen ken- des ikke.
- Maskinmester Svend Erik Rødel (f. 24, R 41), Langebrogade 19, 6., th., 1411 København K.
- Styrmand Per Bo Caspersen (f. 39, R 56), Strandvænget 5, 4400 Kalund- borg.
- Ebbe A. Estreich (f. 49, A 66), Esberns Allé 12 C, 2860 Søborg.
- Fhv. apoteker Knud Christensen (f. 29, S 47), Borshøjvej 3, Ramløse, 3200 Helsingø.
- Fhv. retsformand Rudolf Panduro (f. 24, S 43), Toftebjergvej 8, 2970 Hørs- holm.
- Prokurist, cand.merc. Ib Lindholm (f. 28, R 46), Solbakken 65, 2840 Holte.
- Hans Lyngsgaard Hansen (f. 49, S 69), Svejstrup Præstegaard, Alkenvej, 8680 Ry.
- Direktør, ingeniør Mogens Bang (f. 39, R 56), Strandhøjsvej 14, Sletten, 3050 Humlebæk.
- Direktør John Nielsen (f. 24, R 43), 3744 Lake Ave., Wilmette, Illinois 60091, USA.
- Mag.scient.soc. Arne Wangel (f. 49, S 68), Jægersborgvej 72, st., th., 2800 Lyngby.
- Knud Erik Jensen (f. 49, S 68), adres- sen kendes ikke.
- Major Bent Ramlev (f. 29, R 48), Sne- bærsvænget 2, 5700 Svendborg.
- Direktør Jørgen Juel Wiboltt (f. 19, A 34), Birkehøvej 1, 3460 Birkerød.
- Bogtrykker Mogens Bille Kristensen (f. 24, R 42), Lærkevej 2, 4180 Sorø.
- Overlærer Vibeke Kragh Leth (f. 29, S 47), Bistrupvej 125, 2., tv., 3460 Birke- rød.
- Læge Peer Wille-Jørgensen (f. 49, S 68), Maglegårds Allé 132, 2860 Søborg.
- Henrik Borberg (f. 39, A 56), Holste- insgade 15, 1., tv., 2100 København Ø.
- Assurandør Bent Thorkild Hansen (f. 39, R 56), Hartmannsvej 1, 2900 Hel- lerup.
- Morten Hee (f. 49, A 66), Bådsmads- stræde 43, 1407 København K.
- Michael Staun (f. 49, R 66), Kornvæn- get 3 D, 8800 Viborg.

SKA:
seneste kendte adresse.

Fynsk batøk den 6. juni på Juulskov

Endelig lykkedes det at få et par vogne afsted over broen til det fynske, hvor vi alle var spændte på at se, hvordan man afvikler ømesterskabet, så det snarere burde have været en Sct. Hans begivenhed!

Værtsparet var i år Gerda og Ole Clemmensen på Juulskov, som meget imødekommende havde stillet gods og navnlig jord til rådighed for stævnet i Langøernes fravær.

Man tør næppe antyde, at vejret var godt, men det VAR det! Nogleogtredive var mødt op, kun en enkelt jamrede over, at det slet ikke var ham, der ville afsted, men derimod kone og børn, som absolut skulle have denne årlige indsprøjtning af lige dele grovkornethed og næsten kaserneagtige løjer - ja, hvorfor kalder man det ikke ØL-mester-

skab i stedet for ømesterskab? Ja ja, det er nu referentens opfattelse, at alle havde en god dag. Flere gav i hvert fald udtryk for, at de sandelig ikke havde noget imod at indtage deres medbragte mad i en spisestue med plads til nogle flere, end de normalt har!

Hvordan gik det så? Også på dette punkt kan man kun sige: "Same procedure as every year!" Flere havde ellers set frem til, at paven i hvert fald i år måtte strække våben, fordi han - uforsigtigt - have ladet sig påkøre af en med(mod?)trafikanter, hvorved han havde brækket håndledet! Men Flemming viste sig atter fra sin stærkeste side og fejede al modstand bort og kunne dermed atter indtage pavestolen! Og nu kommer så forklaringen på, hvorfor fynsk batøk ligner en juletræsbrand: - Man spiller efter de ur-

gamle regler, hvor alle hugger i og deltager i hver runde, hvor vi kører efter de nye (herlovianske og dermed letforståelige) regler, hvor der dømmes ud og forsvind, efter at man er væltet. Men det er strengt taget ligegyldigt, hvordan spillet udføres, blot det spilles! Og her på Fyn spilles det ærlig talt flot!

Redaktøren havde medbragt sin soraner-bod med vin, tøj, biografier og insignier og trods hans rivende talestrøm - ledsaget af muntre anekdoter om værtsfruens far - lykkedes det ikke at få udsolgt!

Vi håber meget stærkt på at deltage i den fynske fest næste år! Men der skulle vel næppe heller være noget, som taler imod, at fynboerne dukker op på djævløen til en dyst! Det er jo sådan med en bro, at den er lige lang, hvad enten man kører fra den ene eller den anden side.

Red.

Det afgørende hug fra Flemming Borch Jensen (S 47) sikrer sejren for - kan det mon passe? - 24. år i træk! Den beundrende halvkreds udgør det halve af de fremmødte til den fynske batøk.

Studenter 1954: I solskinnet i "Postgårdens" gårdhave

Et skævt jubilæum. Fordi man i sin tid enedes om at mødes hvert femte år indtil 60-årsjubilæet, hvor man overgår til årlig sammenkomst!!

Den helt igennem fornuftige grund til dette er den enkle, at man herved undgår de pinlige scener, når gamle venner ikke kan kende hinanden igen! Det lykkedes dog ikke helt at undgå dette i år, hvor genkendelsen aldeles svigtede næsten hele holdet i et enkelt tilfælde, men hvor forklaringen var den, at Arne var helt sortbrændt af sol! I det andet tilfælde blev *Finn Clausen* hårdnakket udsat for at være redaktøren, så sig ikke, at vi helt kan undgå scenerne ved at ses hvert femte år!

Finn Clausen er søn af *Svend Clausen*, der om nogen tegnede Soransk Samfund gennem næsten to menneskealdre. Han ville IKKE være formand, men som næst-do under utallige formænd var han den faste støtte, som varetog kontinuiteten år efter år. For dette modtog han Soransk Samfunds hæderstegn, Phønixmærket i guld. Og dette insignium havde Finn medbragt for at give det tilbage til Samfundet med det formål atter at få det i omløb til en gl.soraner for for tjenstfuld fremfærd indenfor foreningen.

Dette års arrangement stod *Klaus Munk Jensen* for. En del havde ikke kunnet komme, men der var hilsner fra *Ibæk*, *Gemal* og flere telefoniske afbud, bl. a. fra et par af pigerne, hvor *Rita* lå med et skadet knæ efter sammenstød med en hest - det forlød ikke, om det arme dyrs tilstand havde medført nødslagtning! *Birgit* er flyttet til Sverige, så det er da et stykke at køre for en eftermiddag. *Rask* vidste, at *Jørgen Aastrup* sad ved sin kones sygeleje i Aarhus - nethinde-løsning.

Og så til de forsvundne: *Finn Albrecht-sen*, *Hans Andersen*, *Poul Gersling* - som nok er flyttet til Nordaustralien, *Ole Lassen*, *PB*, som *Morten Pontoppidan* mente var afgået. Vi har sporet *Carl Åge Chri-*

stensen ved *Erik Trautmanns* hjælp og har nu hans adresse i England.

Ellers stod det hele i råhyggens tegn.

Red.

Se foto på bagsiden.

Mindeord

Civ.ing. ERIK VAGN JENSEN,

1. april 1915 - 25. maj 1999.

Erik Vagn var som sine to brødre - *Peter* (R 24) og *Knud* (R 29) opvokset i Sorø. Efter at have været tilbageholdt i nogen tid af tyskerne, blev han i 1944 cand. polyt. i maskinteknik. Han begyndte sin karriere som videnskabelig assistent på Højskolens teknologiske laboratorium, men søgte hurtigt til England, hvor han blev specialist i glasovne først hos T.E.Teisen i Birmingham, senere ved The Carborundum Company i Manchester. I 1952 vendte han tilbage til Holmegaards Glasværk i Fensmark, og han blev i 1961 chef for Crisplant i Aarhus. Året efter startede han sin egen virksomhed, Maskinfabrikken Midtland i Neder-Randlev.

Under denne periode var han medstifter af Dansk Veteranbilklub med undertitlen Dansk Bilhistorisk Selskab. Fra 1963 til 1968 var han fmd. for Soransk Samfunds afdeling i Jylland.

I 1968 tog han til Teheran og var i et års tid hos Shishe Va Glass Company, og han sluttede sin tekniske karriere hos Heues Glaswerk i Tyskland. For dette selskab styrede han i en årrække et glasværk i Trinidad.

Ved sin pensionering flyttede han med sin familie til Kolind. Han efterlader sig hustru og 6 børn.

Han var en stærk personlighed og sine venners ven. Efter mere end 60 års venskab efterlader han et dybt savn.

Erik Johansen (S 38)

Soranske dødsfald

CARL WEISMANN (R 22)

20. september 1906 - 30. maj 1999

NIELS ERIK WEIS (S 34)

13. juni 1916 - 24. juni 1999

ERIK VAGN JENSEN (R 31)

1. april 1915 - 25. maj 1999

BENT HALLAGER (S 40)

1. april 1922 - 29. juli 1999

ERLING PIHLKJÆR (Lærer)

10. januar 1909 - 10. juni 1999

Soransk Samfund, kasserer Kontingent/bidrag

Arne Krog

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13 (12-13)

Giro 400-1710

SOR-Data

Soransk Samfund

Ellehaven 9

2950 Vedbæk

Giro 327-1307

Bidrag til Soranernes Hus:

Sendes til kassereren, giro 1-669-0309

Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-
2. I de 7 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-
3. Derefter ordinært årskontingent kr. 265,-
4. Fra det fyldte 67. år dog kun 165,-

Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.

2. Medlemmer, der bor uden for Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.

2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig uden for Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 4-cifrede tal øverst til højre i adresseringen. Det 5-cifrede tal (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

SORANSK SAMFUND

Formand, Civ.ing. Henning Molin

Ellebuen 12, 2950 Vedbæk

Telefon og fax 45 89 23 23

E-mail: molineon@get2net.dk

Næstformand og sekretær

Michael Goeskjær

Vesterbrogade 191, 3.th., 1800 Frederiksberg C.

E-mail: mg@horten.dk

Årsfest

Anne K. Carlsen

Drejøgade 13, st.tv.,

2100 København

E-mail: annecarlsen@hotmail.com

Internet

<http://www.soranskssamfund.dk>

Redaktør: Jakob Bruhns,

Landskronagade 59, 2.tv., 2100 København Ø.

Fax/tlf.: 39 27 59 95

E-mail: jakob@bruhns.dk

Personalredaktør og biografier

Bodil Wille Boisen,

Tersløsegaard,

Holbergsvøj 101E, 4293 Dianalund

Tlf. og fax 58 28 64 09

E-mail: wille.boisen@get2net.dk

SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørgaard

Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse

Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)

Fax +45 38 71 72 63

E-mail: akademico@get2net.dk

SORANERBLADET, administration

Kassereren Arne Krog,

Ellehaven 9, 2950 Vedbæk

Tlf. 45 89 27 13

E-mail: a.krog@get2net.dk

Jysk afdeling

Hans Andersen

Dr. Holstvej 1, 8230 Åbyhøj

Tlf. 86 25 62 90

Fynsk afdeling

Olaf Teusch,

Hesselhøjvej 4, 5672 Brobyværk

Tlf. 62 63 14 80

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alléen 9, 4180 Sorø

Tlf. 57 83 05 75 - fax 57 83 51 75

ISSN 0930-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

02079 KHC 1965010 000
ROLF HARDY CHRISTENSEN
VIOLINVEJ 32, ST.
2730 HERLEV 2730 0 16/16 1

0000557

De fremmødte jubilarer 1954: bagest: Sv. Erik Hansen, Niels Geert Bolwig og Anders Rask. De 3 forreste: Grethe Schou, Inge Perch og arrangøren Klaus Munk Jensen. De resterende: Finn Clausen, Steen Rølling, Knud Holst Andersen, Hans Christian Springborg, Morten Pontoppidan, Niels Henrik Svarre, Søren Højmark, Ole Hoff Clausen, Arne Sørensen, Morten Nørgaard, Steen Ths. Jørgensen, Thyge Winther-Jensen. I alt 18 af 40 mulige.

Deadline næste nr. – Den 3. september 1999.

Indhønt tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

Ringsted	Slagelse	Holbæk	Nykøbing Sj.	Nykøbing F.	Næstved
Bragesvej 9	Elmedalsvej 1	Hovedvej 4	Autogården	Agrovej 2	Transportbuen
57 61 33 55	58 53 33 75	59 43 41 22	59 91 11 22	54 85 84 66	55 77 56 46